

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे  
 व्रतचर्यापरीतस्य तपस्विव्रतसेवया ॥ मम वह्निः समद्रुतो न वैव्यथितुमर्हथ ॥ ३२ ॥ व्रतं चतुर्भिर्हाया तस्त्वहं गिरिमिश्रं ॥ पुत्रं चाल्मसमं वीर्यं तपसा लब्धु  
 मागतः ॥ ३३ ॥ ततो ममात्मा यो देहसो ग्निर्भूत्वा विनिस्ततः ॥ गतश्च वरदं द्रष्टुं सर्वलोकपितामहं ॥ ३४ ॥ तेन चात्मानुशिष्टो मे पुत्रत्वे मुनिसत्तमाः ॥ तेजसोर्ध  
 नपुत्रस्ते भवितेति वृषध्वजः ॥ ३५ ॥ सोयं वह्निरुपागम्य पादमूले ममांतिकं ॥ शिष्यवत्परिचर्यार्थं शांतः प्रकृतिमागतः ॥ ३६ ॥ एतदेवरहस्यं वः पद्मनाभस्य धी  
 मतः ॥ मया प्रोक्तं समासेन नर्भीः कार्या तपोधनाः ॥ ३७ ॥ सर्वत्र गतिरव्यग्रा भवतां दीर्घदर्शनात् ॥ तपस्विव्रतसं दीप्ता ज्ञानविज्ञानशोभिताः ॥ ३८ ॥ यच्छ्रुतं  
 यच्च बोद्धं दिवि वायदिवा भुवि ॥ आश्चर्यं परमं किंचित्तद्भवतो ब्रुवंतु मे ॥ ३९ ॥ तस्यामृतनि काशस्य वाङ्मयोरस्ति मे स्पृहा ॥ भवद्भिः कथितस्येह तपोवननि  
 वासिभिः ॥ ४० ॥ यद्यप्यहमदृष्टं वो दिव्यमदुतदर्शनं ॥ दिवि वा भुवि वा किंचित्य श्याम्यमरदर्शनाः ॥ ४१ ॥ प्रकृतिः साममपरा न क्वचिद्व्यतिहन्यते ॥ न चात्मगत  
 मैश्वर्यमाश्चर्यं प्रतिभाति मे ॥ ४२ ॥ श्रद्धेयः कथितो त्वर्थः स ज्ञानश्रवणंगतः ॥ चिरं तिष्ठति मे दिव्यां शैले लेख्यमिवापि तं ॥ ४३ ॥ तदहं स ज्ञानमुखान्निःस्तुतं  
 त्समागमे ॥ कथयिष्याम्यहमहो बुद्धिदीपकरं नृणां ॥ ४४ ॥ ततो मुनिगणाः सर्वे विस्मिताः कृष्णसन्निधौ ॥ नेत्रैः पद्मदलप्रख्यैरपश्यंस्तं जनार्दनं ॥ ४५ ॥ वर्धयं  
 तस्तथैवान्ये पूजयंतस्तथा परे ॥ वाग्भिर्ऋग्भूषितार्थाभिः स्तुवंतो मयुसूदनं ॥ ४६ ॥ ततो मुनिगणाः सर्वे नारदं देवदर्शनं ॥ तदानियोजयामासुर्वचने वाक्यकोवि  
 दं ॥ ४७ ॥ मुनय ऊचुः यदाश्चर्यमचिंत्यं च गिरौ हिमवति प्रभो ॥ अनुभूतं मुनिगणैस्तीर्थयात्रापरैर्मने ॥ ४८ ॥ तद्भवानृषि संघस्य हि तार्थं सर्वमादितः ॥  
 यथा दृष्टं त्वर्षी केशे सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥ ४९ ॥ एवमुक्तः समुनिभिर्नारदो भगवान्मुनिः ॥ कथयामास देवर्षिः पूर्ववृत्तामिमां कथां ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभा  
 रते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके ० दानधर्म उक्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ५१ ॥ भीष्म उवाच ततो नारायण सु  
 त्त्वनारदो भगवानृषिः ॥ शंकरस्यो मया सार्धं संवादं प्रत्यभाषत ॥ १ ॥ नारद उवाच तपश्च चार्धमर्मात्मा दृष्टभां कः सुरेश्वरः ॥ पुण्ये गिरौ हिमवतिसिद्ध  
 चारणसेविते ॥ २ ॥ नानौषधियुते रम्ये नाना पुष्पसमाकुले ॥ अप्सरोगणसंकीर्णभूतसंघनिषेविते ॥ ३ ॥

दीपेऊन चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ५१ ॥ तत्र इति ॥ १३९ ॥ २ ॥ ३ ॥